

V Vojki Šmuc so praznovali dan šole

Največja izolska Osnovna šola vsako leto 27. novembra praznuje dan šole. Na ta dan se spomnijo partizanke, ki je za svobodo dala življenje, izolski šoli pa ime. Na proslavi so se spomnili preteklosti in iger, ki so se jih otroci igrali nekoč.

Na OŠ Vojke Šmuc smo imeli spominsko slovesnost ob dnevu šole, ki ga vsako leto obeležimo 27. novembra. Na ta dan se spomnimo na partizanko Vojko Šmuc, po kateri naša šola nosi ime.

Spominski slovesnosti, ki se je odvijala v šolski jedilnici, so se poleg ravnateljice **Irene Sivka Horvat**, pomočnic ravnateljice, učiteljev in učencev udeležili tudi podžupan občine Izola, **Vlado Marič** in **Dušan Molk**, član izvršnega odbora Združenja borcev za vrednote NOB. Po krajših nagovorih so skupaj z učenci položili venec k spomeniku naše Vojke Šmuc.

Voditeljici prireditve, **Danaja Vračko** in **Lucija Jerman**, v vlogi none in vnučke, sta nas popeljali v čas nekoč in danes. Spomnili sta nas na vse ljudi, ki niso imeli takšne sreče, kot jo imamo danes. Da sta največja sreča mir in svoboda, za kar smo lahko hvaležni ljudem, ki so svoja življenja žrtvovali v strašni vojni.



Spomin na preteklost

Nastopajoči učenci so se predstavili z zanimivimi in raznolikimi točkami - plesom, deklamacijami in prikazom iger, ki so se jih nekoč igrali. Pevski zbor pod vodstvom **Tatjane Čeh** pa je zapel pesem »Jutri gremo v napad«.

Ko obujamo spomine na vse žrtve vojne, se nam zdijo naše besede prešibke, da bi zajele celovitost njihovih izjemnih osebnosti ter težo njihovih zadnjih dejanj. In vendar je za



vsakim imenom posebna življenjska pot.

Ponosni smo, da naša šola nosi ime po Vojki Šmuc, partizanski bolničarki, ki je svoje soborce neustrašno trgala iz naročja smrti, zavedajoč se, da je cena za to lahko tudi lastno življenje. »*Naj živ spomin na svetli lik Vojke Šmuc, kot pravi Vida Tomšič, spodbuja k zavestni osebni odgovornosti in družbeni soodgovornosti, da bo svobodna domovina vredna vseh tistih, ki so se žrtvovali zanjo!*«

A. D.

Teden domače hrane

Letos smo že devetič zapovrstjo obeležili dan slovenske hrane, ki ga je vlada razglasila leta 2012. Na naši OŠ Vojke Šmuc Izola smo letos imeli pravzaprav teden slovenske hrane, ker so nam ponudili vsak dan za kosilo eno izmed slovenskih tradicionalnih jedi. Konec tedna pa smo za česnjevo na torti oz. za zaključek teh dni jedli tradicionalni slovenski zajtrk.

Pred začetkom pouka smo si »baterije« napolnili s cvetličnim medom in ekološkim maslom, namazanim na polbeli kruh. Po grlu je mnogim steklo mleko, vitamine pa smo dobili iz ekoloških slovenskih jabolk. Slogan, s katerim letos obeležujemo dan slovenske hrane, se glasi: »Hvala za naš super zajtrk!« a marsikdo se s tem ne bi strinjal, kajti tistim, ki niso vajeni domače tradicionalne hrane, predvsem zajtrk ni bil všeč. Kljub temu pa vztrajanje z dnevi slovenske hrane zelo pozitivno vpliva na prehrabne navade učencev, ker tudi raziskava Nacionalnega inštituta za javno zdravje kaže, da nas vse več uživa zelenjavo in zjutraj redno zajtrkujemo, vedno manj pa pijemo gazirane pijače.

Če se vrnemo k tednu slovenskih jedi, ki smo ga imeli letos na naši šoli, bi rad povedal, da je bil zagotovo zelo dobra zamisel. Pomembno je, da spoznavamo in okušamo slovenske tradicionalne jedi ali take, ki so značilne za Obalo. V torek so nam namreč kuharice skuhale brodet s kalamari in polento, ki je bil v preteklosti res pogosto na jedilniku obalnih krajev. Enkrat tedensko dobimo v šoli mineštro ter pecivo in ta teden smo dobili slavni ješprenj ter skutne štruklje, ki niso tako sladki, kot je običajno pecivo, zato

nekaterim niso prijali. So se pa tem zagotovo »odkupili« že v ponedeljek, na začetku posebnega tedna, ko smo dobili pri kosilu tudi orehove kolačke, ki so ugajali prav vsem. Konec tedna so nam postregli z odličnimi pečenicami. Okusne pa so bile tudi druge jedi v tem tradicionalnem tednu, npr. krompirjev golaž.

Če za konec naredim povzetek, mislim, da lahko z mirno vestjo rečem, da je teden uspel, saj so mnogi okusili nove jedi, nekateri pa pomislili, da je zajtrkovanje dobra navada. Prav vsi bi morali biti hvaležni in veseli, da lahko uživamo domača in sveža živila.

